

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 126/11
V Lucemburku dne 24. listopadu 2011

Rozsudek ve věci C-70/10
Scarlet Extended SA v. Société belge des auteurs, compositeurs et éditeurs
SCRL (SABAM)

Unijní právo brání tomu, aby vnitrostátní soud uložil poskytovateli internetového připojení povinnost zavést systém filtrování za účelem zamezení protiprávnímu stahování souborů

Takový příkaz je v rozporu se zákazem ukládat takovému poskytovateli obecnou povinnost dohledu i s požadavkem zajistit spravedlivou rovnováhu mezi právem duševního vlastnictví na straně jedné a svobodou podnikání, právem na ochranu osobních údajů a svobodou přijímat a rozšiřovat informace na straně druhé.

Projednávaná věc je důsledkem sporu mezi společnostmi Scarlet Extended SA, která poskytuje internetové připojení, a SABAM – belgickou správcovskou společností pověřenou udělováním souhlasů k užívání hudebních děl autorů, skladatelů a vydavatelů třetími osobami.

SABAM dospěla v roce 2004 k závěru, že uživatelé internetu, kteří využívají služeb společnosti Scarlet, přenášejí po internetu bez povolení a bez úhrady poplatků díla obsažená v jejím katalogu, a to pomocí sítě „peer-to-peer“ (tedy transparentního prostředku pro sdílení obsahu, jenž je nezávislý, decentralizovaný a vybavený pokročilou funkcí vyhledávání a stahování).

Na návrh SABAM uložil předseda Tribunal de première instance de Bruxelles (Soudu prvního stupně v Bruselu, Belgie) společnosti Scarlet pod sankcí penále, aby jakožto poskytovatel internetového připojení zajistila ukončení tohoto porušování autorského práva tím, že svým zákazníkům znemožní jakoukoli formu odesílání nebo přijímání elektronických souborů obsahujících hudební dílo z repertoáru společnosti SABAM prostřednictvím programu „peer-to-peer“.

Scarlet podala ke Cour d'appel de Bruxelles (Odvolacímu soudu v Bruselu) odvolání. V něm namítla, že uvedený příkaz je v rozporu s unijním právem, jelikož jí *de facto* ukládá obecnou povinnost dohledu nad komunikací na její síti, což je neslučitelné se směrnicí o elektronickém obchodu¹ a se základními právy. Za těchto okolností se Cour d'appel dotázal Soudního dvora, zda unijní právo umožňuje členským státům dovolit vnitrostátnímu soudu, aby poskytovateli internetového připojení uložil za účelem identifikace protiprávního stahování souborů povinnost zavést obecně, preventivně, výlučně na náklady tohoto poskytovatele a bez časového omezení systém filtrování elektronických sdílení.

Soudní dvůr v dnešním rozsudku nejprve připomíná, že majitelé práv duševního vlastnictví mohou žádat o soudní zákaz ve vztahu ke zprostředkovatelům, jako jsou poskytovatelé internetového připojení, jejichž služby jsou třetí stranou využívány k porušování jejich práv. Podrobná pravidla pro soudní zákazy stanoví vnitrostátní právo. Tato vnitrostátní pravidla však musí respektovat omezení plynoucí z unijního práva, mimo jiné ze směrnice o elektronickém obchodu, která vnitrostátním orgánům zakazuje přijímat opatření, na jejichž základě by poskytovatel internetového připojení měl obecnou povinnost dohlížet na informace přenášené v jeho síti.

Soudní dvůr v této souvislosti konstatuje, že dotčený příkaz by za účelem předcházení veškerému porušování práv duševního vlastnictví ukládal společnosti Scarlet povinnost aktivního dohledu nad

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu (Úř. věst. L 178, s. 1; Zvl. vyd. 13/25, s. 399).

všemi údaji každého z jejích zákazníků. Tímto příkazem by tak došlo k uložení povinnosti obecného dohledu, která je neslučitelná se směrnicí o elektronickém obchodu. Takový příkaz by byl v rozporu i s příslušnými základními právy.

Je sice pravda, že Listina základních práv Evropské unie zakotvuje ochranu práv duševního vlastnictví. Z Listiny ani z judikatury Soudního dvora ovšem vůbec neplyne, že by takové právo bylo nedotknutelné, a že by tudíž měla být zajištěna jeho absolutní ochrana.

Příkaz zavést systém filtrování nicméně v projednávaném případě obnáší sledování veškerých elektronických sdělení přenášovaných v síti dotyčného poskytovatele internetového připojení v zájmu majitelů autorských práv, přičemž toto sledování má být navíc časově neomezené. Takový příkaz by tudíž vedl k závažnému zásahu do svobody podnikání společnosti Scarlet, neboť by jí ukládal povinnost zavést na její vlastní náklady komplexní, nákladný a trvalý počítačový systém.

Účinky takového příkazu by se navíc neprojevily jen u společnosti Scarlet. Systém filtrování by totiž mohl porušovat i základní práva jejích zákazníků, konkrétně právo zákazníků na ochranu osobních údajů a jejich svobodu přijímat a rozšiřovat informace, což jsou práva chráněná Listinou základních práv Evropské unie. Je totiž nesporné, že by tento příkaz obnášel systematické analyzování veškerého obsahu, jakož i shromažďování a identifikování IP adres uživatelů, od nichž pochází protiprávní obsah odesílaný na síť, přičemž tyto adresy jsou chráněnými osobními údaji. Daný příkaz by navíc mohl porušovat i svobodu informací, neboť hrozí, že tento systém nebude dostatečně rozlišovat mezi legálním a protiprávním obsahem, takže by při jeho provozu mohlo docházet i k blokování sdělení s legálním obsahem.

S ohledem na výše uvedené Soudní dvůr konstatuje, že vnitrostátní soud by vydáním příkazu, který by společnosti Scarlet ukládal povinnost zavést takový systém filtrování, nedodržel požadavek zajistit spravedlivou rovnováhu mezi právem duševního vlastnictví na straně jedné a svobodou podnikání, právem na ochranu osobních údajů a svobodou přijímat a rozšiřovat informace na straně druhé.

Soudní dvůr proto odpovídá, že unijní právo brání tomu, aby byla poskytovateli internetového připojení uložena povinnost zavést na jeho vlastní náklady systém preventivního filtrování všech elektronických sdělení přenášovaných prostřednictvím jeho služeb, použitelný bez časového omezení vůči všem jeho zákazníkům bez rozdílu.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106